

Конституційний Суд України
м. Київ, вул. Жилянська, 14

Світельського Володимира Івановича

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

про офіційне тлумачення положень абзацу третього пункту 10 частини першої статті 20 в редакції Закону N 230/96-ВР «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 06.06.1996 року.

Керуючись п. 2 ст. 150 Конституції України, п. 4 ст. 13, 42, 43 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

Прошу Конституційний Суд України:

Надати офіційне тлумачення положень абзацу третього пункту 10 частини першої статті 20 в редакції Закону N 230/96-ВР «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 06.06.96 року, щодо роз'яснення права особи, віднесеної до категорії 1, яка перенесла променеву хворобу будь-якого ступеня або стала інвалідом внаслідок Чорнобильської катастрофи, на додаткову жилу площу у вигляді окремої кімнати. А саме:

абзац третій пункту 10 частини першої статті 20 .

«Особам, які перенесли променеву хворобу будь-якого ступеня або стали інвалідами внаслідок Чорнобильської катастрофи, які потребують поліпшення житлових умов, надається додаткова жила площа у вигляді окремої кімнати».

I. Предмет необхідного тлумачення.

Яка форма і вид права власності даної додаткової жилої площі у вигляді окремої кімнати, яка надана особі, віднесеної до категорії 1, яка перенесла променеву хворобу будь-якого ступеня або стала інвалідом внаслідок Чорнобильської катастрофи при приватизації або розподілі майна подружжя:

- спільна сумісна власність подружжя;
- спільна часткова власність подружжя;
- особиста приватна власність особи.

II. Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні.

Офіційне тлумачення положень абзацу третього пункту 10 частини першої статті 20 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» є необхідним у зв'язку з

були. Він звернувся до органу приватизації з проханням встановити час. Але йому було відмовлено і рекомендовано звернутися до суду.

Використавши всі можливі варіанти врегулювання даного питання шляхом подання звернень, Світельський Володимир Іванович звернувся до районного суду області «про визнання Розпорядження органу приватизації № від 28 грудня 1993 року частково недійсним». Рішенням районного суду області від 7 травня 2013 року позов було задоволено.

Рішенням Апеляційного суду області від 17 червня 2013 року колегія суддів судової палати з розгляду цивільних справ Житомирської області по справі № вирішила Апеляційну скаргу Третьої особи задовольнити, Рішення районного суду області від 7 травня 2013 року скасувати, ухваливши нове про відмову в задоволенні позову.

Слід звернути увагу на те, що вимоги нормативних документів, які надавали право на отримання квартири та додаткової жилої площі судом Апеляційної інстанції враховані не були, а саме:

- ст. 20 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»;
- Постанову КМУ №1589 від 31 грудня 1996 року «Про Порядок надання додаткової жилої площі особам, які внаслідок Чорнобильської катастрофи перенесли променеvu хворобу будь-якого ступеня або стали інвалідами, дітям-інвалідам, які потребують особливого догляду, та сім'ям, що втратили годувальника з числа осіб, віднесених до категорії 1»;
- Закону України «Основи законодавства про охорону здоров'я» від 19.11.92 р. Відповідно до ст.4 Основ законодавства - Основними принципами охорони здоров'я є дотримання прав і свобод людини і громадянина в галузі охорони здоров'я та забезпечення пов'язаних з ними державних гарантій; рівноправність громадян, демократизм і загальнодоступність медичної допомоги та інших послуг в галузі охорони здоров'я; попереджувально-профілактичний характер, комплексний соціальний, екологічний та медичний підхід до охорони здоров'я; Згідно зі ст. 6 Основ законодавства - кожний громадянин України має право на охорону здоров'я, що передбачає:
 - а) життєвий рівень, включаючи їжу, одяг, житло, медичний догляд та соціальне обслуговування і забезпечення, який є необхідним для підтримання здоров'я людини;
 - г) безпечні і здорові умови праці, навчання, побуту та відпочинку;
 - е) достовірну та своєчасну інформацію про стан свого здоров'я і здоров'я населення, включаючи існуючі і можливі фактори ризику та їх ступінь;
 - и) правовий захист від будь-яких незаконних форм дискримінації, пов'язаних із станом здоров'я;
 - ї) оскарження неправомірних рішень і дій працівників, закладів та органів охорони здоров'я;Законодавством України може бути визначено й інші права громадян у галузі охорони здоров'я.

Держава, згідно з Конституцією України, гарантує всім громадянам реалізацію їх прав у галузі охорони здоров'я шляхом встановлення відповідальності за порушення прав і законних інтересів громадян у галузі охорони здоров'я.

Також відповідно до ст. 8 - Держава визнає право кожного громадянина України на охорону здоров'я і забезпечує його захист. У разі порушення законних прав і інтересів громадян у галузі охорони здоров'я відповідні державні, громадські або інші органи, підприємства, установи та організації, їх посадові особи і громадяни зобов'язані вжити заходів щодо поновлення порушених прав, захисту законних інтересів та відшкодування заподіяної шкоди. Судовий захист права на охорону здоров'я здійснюється у порядку, встановленому законодавством.

Згідно ст. 25 Основ законодавства - Держава забезпечує життєвий рівень населення, включаючи їжу, одяг, житло, медичний догляд, соціальне обслуговування і забезпечення, який є необхідним для підтримання його здоров'я.

Отже, судом було порушено визнаний Конституцією принцип верховенства права при винесенні рішення.

Світельським Володимиром Івановичем, на Рішення апеляційного суду області від 17 червня 2013 року по справі № було подано Касаційну скаргу до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ. Але Ухвалою від 12.09.2013 року йому було відмовлено у відкритті касаційного провадження, суддя-доповідач у мотивувальній частині ухвали суду обмежується лише відтворенням змісту п. 5 ч. 4 ст. 328 ЦПК України, без належного обґрунтування підстав її застосування та не було взято до уваги:

- порушення норм процесуального права - ч. 7 ст. 193 ЦПК України, коли головуєчий суддя апеляційної інстанції перебивав представника під час судових дебатів та обмежував їх тривалість;
- порушення норм матеріального права - повне ігнорування вимог спеціального закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» та Постанови КМУ №1589 від 31 грудня 1996 року «Про Порядок надання додаткової жилої площі особам, які внаслідок Чорнобильської катастрофи перенесли променеву хворобу будь-якого ступеня або стали інвалідами, дітям-інвалідам, які потребують особливого догляду, та сім'ям, що втратили годувальника з числа осіб, віднесених до категорії 1».

Документи і матеріали, які додаються:

21.06.2014 року

Світельський В.І.